

Když dojeli na místo, malé Avě tenkrát zářily oči vzrušením. Tolik lidí pohromadě ještě nikdy neviděla a nebála se s otevřenou pusou protlačit až do první řady, zatímco její otec nakupoval a smlouval cenu za telecí maso. Spoléhal na to, že si jeho dcerka poradí a setkají se u jeepu. Ava viděla motorkáře, ještě pouhého mladíka s delšími, vlnitými vlasy a zářícím úsměvem, jak vybírá do klobouku peníze od diváků, těšících se na jeho kousek, a dcera Franka Fullera mu do něj hodila peníz, co dostala na čokoládu. „Děkuju, cvrčku,“ pohládl ji krátce po hlavě a ona si zapamatovala jeho pohlednou, sympatickou tvář. Kdyby mohl nahlédnout do jejího dívčího srdíčka, pochopil by, že se do něho v tom jediném okamžiku plaše zamilovala. Něčeho takového jsou schopny jen ženy. „Dámy a pánové, teď se pokusím přeskočit těchto šest aut!“ zvyšoval mladík napětí a začal túrovat stroj. Rozjel se po připravené rampě a přenesl se hravě s motorkou na druhou stranu. Tam mu ale stroj podklouzl a on si sedřel kalhoty na kolenou i s kůží. „To nic,“ vstal okamžitě a odcházel ke svému karavanu. Teprve když byl z dohledu diváků, začal mírně pokulhávat. Ava ho spatřila ještě jednou, když si v zákoutí přepočítával peníze. Potom už musela jít vyhledat svého otce a odjeli zpátky do svého „orlího hnízda“. Byl to snad nejsilnější zážitek celého jejího dětství.

„Nepřijela jsi jenom kvůli mně, vid’?“ šlehnul jí upřímnou otázkou. Ava prudce vydechla: „Ne, jistěže ne!“ Připadala si náhle ve svých stříbrných šatech nepatřičně a trapně. Toužila vystoupit a jít se převléci do něčeho normálního, ale bylo už pozdě a musela si zachovat tvář. „Je to čirá náhoda, tu práci mi našel Waddell,“ semkla rty, když si uvědomila, že se spolu dobře znají. Ale Justin se tím už spokojil a zase byl zábavný a milý jako dřív. Na místo dojeli naprosto přesně, aby se nemuseli nudit reklamami, a když Ava vystoupila z kabrioletu, přitahovala rázem pohledy mužů i žen. Zatímco ženy soudily její šaty, muži vnímali její nenásilný sex-appeal, dlouhé, krásně modelované nohy, vzrušivě se objevující v rozparku, i zvlněné vlasy, sahající až k pevnému zadečku jako závoj. „Pojď,“ vzal ji Mabrey kolem pasu a vedl ji na určená místa. Lidé ochotně vstávali, aby je pustili na dobře vybraná místa uprostřed hlediště. „Panebože, to je plátno! Mohli by z něj ušít horkovzdušnej balón,“ ševalila Ava Justinovi do ucha nadšeně. Film začal. Byla to typická „střílečka“, akční až do morku kostí, ale Ava už zapomněla na nepříjemnost s Meggie a okouzlo ji vidět film na tak obrovském plátně.

Teprve za hodnou chvíli si povšimla, že Justin sleduje její profil. „Teď přijde ta hromadná autohavárie, já jsem v tom modrém autě, co se převrátí na střechu,“ pošeptal jí do ucha.

„Kocourku Justine, ty tolik riskuješ,“ sykla a zakroutila hlavou.

„Jsi dneska moc krásná, ale já si jen říkám, kdepak je ta moje Ava, ta divoká šelmička,“ pošeptal jí ještě.

Mezitím dojedli a ona náhle uviděla něco, co jí vyrazilo dech. Meggie nepřetržitě hovořila, zatímco její tvář se stále přibližovala, až políbila Justina na rty. Ten ji chtěl zprvu odstrčit, ale potom jí začal oplácet polibky a vzápětí se začali zcela evidentně vášnivě líbat. Šokované Avě vypadla z ruky sklenička. V tiché vinárně se všichni ohlédli, včetně Mabreye. Jejich oči se krátce střetly, ty její překvapené a tvrdé a jeho pobavené i zvědavé.

„Tede, jdeme,“ vymrštila se zpoza stolu a pyšně odcházela. Ted rychle zaplatil a doběhl ji.

„Chci do hotelu,“ řekla Tedovi na parkovišti rozrušeně.

„Jak myslíš,“ usedli do Porsche a když se rozjeli, řekl Ted s pohledem upřeným do zrcátka: „Běží za námi Justin.“

„Nezastavuj a jeď,“ poručila rozzlobeně Ava. Ozval se dutý zvuk a Ted hlásil už trochu nervózně: „Máme ho na střeše.“

„Říkám jeď!“ vykulila Ava oči a po několika desítkách metrů se Mabrey skoulel dolů. Ihned vstal a hleděl za nimi, ale ztratili se mu v provozu na CBD a zuřící Ava, rozzlobená na Justina, se rozhodla, že už s ním víc nepromluví ani slovo.

Ted ji dovezl do jejího hotelu a tam za sebou zamkla dveře a nechtěla nikoho vidět. Chvíli si pohrávala s myšlenkou odjet ze Sydney, ale měla dluh u Waddella a pak, její kariéra se slibně rozvíjela a nechtěla zahodit profesně skvělou příležitost.

Když se uklidnila, rozhodla se, že zkrátka bude Mabreye ignorovat. A s tou myšlenkou šla v nedobré náladě a neodlíčená spát.

„Co tady chce ta kreatura?“ prskla Ava jako rozlícená puma. „Co za tebou leze na plac? Nerozešla se snad právě ona s tebou?“

„Nechápu, proč tě to tak vytáčí,“ pozoroval ji Justin s rozzářenými očima.

„Chovala se ke mně při filmování Řeky času hrozně. Nesnáším ji. Proč za tebou dolejí?“ zatvářila se Ava opět klidněji.

„Jsem možná docela dobrej v posteli,“ ušklíbl se.

„Tak tohle je informace, bez který bych se docela dobře obešla,“ dodala Ava a Justin se zachechtal, jako by to celé byla podařená taškařice.

„Ahoj Justine, miláčku,“ došla Vivien až k nim, „nechceš po natáčení ke mně domů? Víš, celý mě to rozhicovalo, jak jsi vypadl z té helikoptéry...“ dodala s klíčícím obdivem. „Uvařím, a potom se přesuneme do ložnice a tam ti taky uvařím tak, jak to máš rád...“

„Jsi pěkná potvora, víš to?“ zadíval se na ni Justin a zblízka už tak rozhořčeně nevypadal pod vlivem jejího osobního kouzla. Bylo to však, jako by přilil olej do ohně.

„Říkej mi tak,“ přejela mu po nahé svalnaté paži rudými nehty zkroucenými jako pařáty dravce. „Přijď za mnou, až skončíš, na parkoviště, budu tam na tebe čekat.“ Poslala mu vzdušný polibek a odvlnila se pryč.

„Teď budeme filmovat seskok padákem... Nevyskakuj z letadla dřív, než mineme támhle ten vysoký strom. Hodně štěstí, Nšo-či.“

„I tobě, desperáte,“ nasedli oba do letadla. Letoun se vznesl a Ava měla svůj dlouhý cop jako vždy skrytý pod kabátcem. Na hlavě měla blondátou paruku, ve které si připadala tak trochu jako Tina Turnerová.

„Pojedeš s ní?“ vyjelo z ní v nastalém tichu.

„Co tady chce ta kreatura?“ prskla Ava jako rozlícená puma. „Co za tebou leze na plac? Nerozešla se snad právě ona s tebou?“

„Nechápu, proč tě to tak vytáčí,“ pozoroval ji Justin s rozzářenými očima.

„Chovala se ke mně při filmování Řeky času hrozně. Nesnáším ji. Proč za tebou dolejí?“ zatvářila se Ava opět klidněji.

„Jsem možná docela dobrej v posteli,“ ušklíbl se.

„Tak tohle je informace, bez který bych se docela dobře obešla,“ dodala Ava a Justin se zachechtal, jako by to celé byla podařená taškařice.

„Ahoj Justine, miláčku,“ došla Vivien až k nim, „nechceš po natáčení ke mně domů? Víš, celý mě to rozhicovalo, jak jsi vypadl z té helikoptéry...“ dodala s klíčícím obdivem. „Uvařím, a potom se přesuneme do ložnice a tam ti taky uvařím tak, jak to máš rád...“

„Jsi pěkná potvora, víš to?“ zadíval se na ni Justin a zblízka už tak rozhořčeně nevypadal pod vlivem jejího osobního kouzla. Bylo to však, jako by přilil olej do ohně.

„Říkej mi tak,“ přejela mu po nahé svalnaté paži rudými nehty zkroucenými jako pařáty dravce. „Přijď za mnou, až skončíš, na parkoviště, budu tam na tebe čekat.“ Poslala mu vzdušný polibek a odvlnila se pryč.

„Teď budeme filmovat seskok padákem... Nevyskakuj z letadla dřív, než mineme támhle ten vysoký strom. Hodně štěstí, Nšo-či.“

„I tobě, desperáte,“ nasedli oba do letadla. Letoun se vznesl a Ava měla svůj dlouhý cop jako vždy skrytý pod kabátcem. Na hlavě měla blondátou paruku, ve které si připadala tak trochu jako Tina Turnerová.

„Pojedeš s ní?“ vyjelo z ní v nastalém tichu.

„Nevím, možná. Ty se sejdeš s Timem?“ ozval se Mabrey chraplavě.

„Ano, nevidím důvod, proč si nevyjít na skvělou večeři.“

„A potom?“ zdvihl obočí.

„To už není tvoje věc,“ odpálila ho příliš rychle a trochu ji to zamrzelo.

„Skáčeš,“ obrátil se jeden z kaskadérů na jedinou ženu v týmu a Ava se ještě obrátila k Justinovi. „Ještě si potom promluvíme.“ Potom vyskočila v místech, ve kterých jí radil, a snášela se prudce k zemi. Celá akce se točila tentokrát v panenské přírodě a Ava včas zatahala za šňůru padáku, který se neotevřel. Snažila se nepanikařit a aktivovala záložní padák. Všechno vypadalo v pořádku až na to, že ji vítr vychýlil z kurzu a ona padala zcela do jiných míst, než měla určeno. Přistála o dost dále v džungli a její záložní padák se zachytil v koruně stromu, takže visela na lanech vysoko nad zemí.

Viděla, jak Mabrey stojí na molu a prohlíží si každý detail, odkrokoval potřebnou vzdálenost pro skok a radil se s mechaniky. Poté ještě o tři metry dráhu pro rozjezd prodloužil. Právě tak to mohly být i ty tři metry, pro které nedoskočí na odplouvající trajekt a ponoří se i s těžkým autem do zrádného oceánu. Nebylo možno využít žádnou hradbu z krabic kvůli tomu, že zadek auta bude v plamenech, a proto na trajektu vznikla pouze nenápadná šedá zídka z nehořlavého materiálu, bránící tomu, aby to Justin „našil“ do ostatních aut a způsobil explozi.

Všechno muselo vyjít hned na první záběr a Ava si plně uvědomila, jak sám režisér bere Mabreye jako stoprocentního profesionála. Nechal mu libovolný čas na přípravu.

Slunce už žhnulo jako výheň, a to nebezpečí vznícení motoru ještě zvyšovalo.

Potom Ava s prudce bušícím srdcem hleděla na to, jak Justin nasedá do vozu a konečně mávl rukou. Jeden z mužů po tom domluveném znamení zapálil zadek auta a rozmístěné kamery točily scénu ze všech úhlů.

Auto se dalo do pohybu a Justin ho rozjel do potřebné rychlosti, ve které vjel na nenápadný dřevěný katapult, který ho vymrštil do vzduchu. Letěl až příliš daleko, prorazil zídku a naboural do stojících aut. Trvalo to jen pár sekund, nežli několik aut včetně Justinova vybouchlo a celá zadní část trajektu se ocitla v plamenech...

Ava běžela k molu, kde ji zachytily ochotné ruce, křičela,

plakala a hleděla bezmocně na ohnivou výheň a černý, štiplavý kouř. Potom se jakási postava vynořila opodál z vln a vyhoupla se na molo.

Byl to Justin. Trochu se potácel a Avu už nic nemohlo zadržet. Byla volná, letěla jak pták za svou láskou a konečně ho objala.